

دشواری تنظیم هیجان و سبک‌های دلستگی در نمونه‌های بیمار و بهنجرار

محمد علی بشارت^۱، فرزانه رنجبر شیرازی^۲، الهه حافظی^۳

و توحید رنجبری^۴

دشواری تنظیم هیجان و سبک‌های دلستگی نقش مهمی در شکل گیری اختلالات افسردگی، اضطرابی و وسوسایی دارند. هدف پژوهش حاضر مقایسه‌ی دشواری‌های تنظیم هیجان و سبک‌های دلستگی در افراد مبتلا به افسردگی اساسی، اضطراب فراگیر، وسوس فکری-عملی و افراد بهنجرار بود. بدین منظور در یک پژوهش‌علی-مقایسه‌ای تعداد ۱۶۰ شرکت کننده (۴۰ بیمار افسرده، ۴۰ بیمار اضطرابی، ۴۰ بیمار وسوسایی، ۴۰ فرد عادی) به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و از نظر دشواری تنظیم هیجان و دلستگی مورد ارزیابی قرار گرفتند. نتایج آزمون‌های تحلیل واریانس چند متغیری (ANOVA) و آزمون توکی نشان داد که بین گروه‌های بالینی با جمعیت بهنجرار تفاوت معناداری در نمره‌ی کل دشواری تنظیم هیجان و سبک‌های دلستگی وجود دارد. نتایج همچنین نشان داد که بین گروه‌های بالینی در دشواری تنظیم هیجان افراد مبتلا به اضطراب فراگیر و وسوس در مقایسه با افراد افسرده تفاوت معنادار وجود دارد. تفاوت آماری معناداری بین سبک‌های دلستگی گروه‌های بالینی تایید نشد. از نتایج پژوهش حاضر می‌توان به منظور تشخیص و تمایز بین این سه اختلال شایع که همبودی بالایی دارند استفاده کرد. از نتایج این پژوهش می‌توان در تدوین برنامه‌های پیشگیرانه و درمانی مناسب برای مشکلات هیجانی استفاده کرد.

واژه‌های کلیدی: تنظیم هیجان، دلستگی، افسردگی، اضطراب، وسوس فکری-عملی

مقدمه

تحقیقات مختلف نشان داده اند که اختلالات افسردگی و اضطرابی تاثیر منفی بر عملکرد روانی-اجتماعی، سلامت جسمی-روانی و کیفیت زندگی افراد دارند (ویجن، جاکوبی، رم، گوستاوсон و همکاران، ۲۰۱۱). احتمال میزان عود افسردگی بعد از دو سال ۲۵ تا ۴۵ درصد و بعد ۱۵ سال، ۸۵

۱. دپارتمان روان‌شناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران. (نویسنده‌ی مسؤول) besharat@ut.ac.ir

۲. دپارتمان روان‌شناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

۳. دپارتمان روان‌شناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

۴. دپارتمان روان‌شناسی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

درصد گزارش شده است (مولر، لیون، کلر، سولومونو و همکاران، ۱۹۹۹). بنابراین راهبردهایی که برای کاهش اختلال‌های اضطرابی و افسردگی انجام می‌شود علاوه بر درمان باید مبتنی بر سبب شناسی، به منظور پیش‌گیری باشد. اختلال وسوسات فکری-عملی به افکار و آینه‌های رفتاری تکراری گفته می‌شود که فرد قادر به متوقف کردن آن‌ها نیست و با هدف کاهش شدت افکار مرتبط با آن انجام می‌شود (انجمن روان‌پژوهی آمریکا، ۲۰۱۳). بنابراین، با توجه به این امر که اختلال وسوسات فکری-عملی دیگر در دسته اختلال‌های اضطرابی قرار ندارد، نیاز است تقاضات‌ها و شباهت‌های این دو اختلال مورد بررسی بیشتری قرار بگیرد. هم چنین به علت همبودی بالای افسردگی، وسوسات فکری-عملی و اضطراب فراگیر، لازم است که متغیرهای زیربنایی ایجاد کننده‌ی هر یک بازشناسی شوند (کرکانسکی، لموت، ارداز و گاتلیب، ۲۰۱۷؛ یاپ، موگان و کایروس، ۲۰۱۲). جدیدترین تحقیقات در این زمینه، به وجود ویژگی‌هایی همچون نشانگرهای زیستی (دلاتوره-لوگو، بورانس، باله و فیول - ونی، ۲۰۱۶)، تحمل ناپذیری بلاتکلیفی (شیهاتا، مکاوی، مولان و کارلتون، ۲۰۱۶) سوگیری‌های شناختی و اختلالات عاطفی در والدین (واترز، فورست، پترز، برادلی و همکاران، ۲۰۱۵)، تجربه رویدادهای استرس زای منفی و غیرقابل کنترل در زندگی (ونگ، ژانگ، لی، ژانگ و همکاران، ۲۰۱۱)، سبک‌های دلبستگی (بشارت و فرهمند، ۲۰۱۷؛ رنجبری، بشارت و پورحسین، ۲۰۱۷) و دشواری تنظیم هیجان (بشارت و فرهمند، ۲۰۱۷؛ کارل، ساسکین، کرنس و بارلو، ۲۰۱۳) اشاره کرده‌اند.

مطالعات بالینی نقش دشواری تنظیم هیجان را در پدیدآیی و تداوم اختلال‌های اضطرابی و افسردگی (آلدایو، نولن-هوکسما و شویزر، ۲۰۱۰؛ بشارت، زاهدی تجربیشی و نوربالا، ۲۰۱۳؛ بشارت و فرهمند، ۲۰۱۷؛ بلاک، کشдан و فارمر، ۲۰۱۶؛ جورمن و استانتون، ۲۰۱۶؛ دآوانزاتو، یورمن، سیمر و گاتلیب، ۲۰۱۳؛ هافمن، ساویر، فنگ و اسنای، ۲۰۱۲) و اختلالات وسوسات فکری-عملی (آراباتزوودیس، رم، ندیلکاویک و مادلینگ، ۲۰۱۷؛ استرن، نوتا، همیرگ، هولاوایو و همکاران، ۲۰۱۴؛ دلاکروز، لاندایو، ایرولینو، سانتو و همکاران، ۲۰۱۳) تایید کرده‌اند.

استرن و همکاران (۲۰۱۴) نشان دادند که نشانه‌های وسوسات فکری-عملی با فهم ضعیف و واکنش منفی به هیجان‌ها رابطه دارند. آن‌ها معتقدند که انگیزه‌ی اجتناب از احساسات با استفاده از راهبرد فرونشانی، عامل زیربنایی وسوسات است و رفتارهای اجباری به منظور کاهش پریشانی هیجانی ناشی از افکار غیرقابل کنترل انجام می‌شوند. تحقیق گلدبرک و همکاران (۲۰۱۶) نیز نشان داد که ۴۹ درصد نشانه‌های وسوسات فکری-عملی به وسیله ناتوانی در تنظیم هیجان قابل تبیین است. سه جنبه‌ی بازداری

از ابراز هیجان‌ها، دشواری در مهار رفتارهای تکانشی و فقدان شفافیت هیجانی با بعضی از نشانه‌های وسوسات مرتبط هستند (فرگاس و باردن، ۲۰۱۴).

نتایج تحقیقات نشان داده است که ایجاد افسردگی تا حد زیادی تحت تاثیر تعاملات بین فردی خاص مثل سبک دلستگی نایمن است که می‌تواند همبودی بالای اختلالات افسردگی و اضطرابی را توجیه کند (جینیا، یونژو، آرباچ، گاردینر و همکاران، ۲۰۱۲). هم‌چنین سبک‌های دلستگی به ویژه اضطراب دلستگی در شکل گیری اختلالات اضطرابی و وسوسات نقش اساسی دارند (بشارت و فرهمند، ۲۰۱۷؛ تیبی، وانپن، وانبالکام، ایکلنبام و همکاران، ۲۰۱۷؛ رنجبری و همکاران، ۲۰۱۷؛ نیلسن، لانفلد، وولیترکی تیلور، هاگمن و همکاران، ۲۰۱۷). یکی از عوامل تعیین کننده مرتبط با آسیب‌های دلستگی که منجر به نشانه‌های اضطراب و افسردگی می‌شود، ناتوانی در تنظیم هیجان‌ها است (اوشری، ساتن، کلی - وارنر و میلر، ۲۰۱۵؛ بشارت و فرهمند، ۲۰۱۷؛ رنجبری و همکاران، ۲۰۱۷). رابطه سبک دلستگی و وسوسات نیز از طریق دشواری تنظیم هیجان‌ها توجیه می‌شود. فرد نایمن با سرکوبی عواطف منفی خود باعث تشدید علایم وسوسات می‌شود (گیلات، بانگک، شاور، وندلکن و همکاران، ۲۰۰۵). هم‌چنین وجود یک خودپنداره‌ی حساس در فرد با دلستگی نایمن باعث می‌شود رفتارهای دلستگی بیش از حد فعل شده و شکل رفتارهای اجباری و وسوساتی به خود بگیرند (دورون، مولدینگ، ندیکاویک، کایرس و همکاران، ۲۰۱۲). با توجه به آنچه گفته شد، هدف مطالعه‌ی حاضر بررسی و مقایسه‌ی دشواری تنظیم هیجان و سبک‌های دلستگی در اختلال‌های افسردگی اساسی، اضطراب فراگیر و وسوسات فکری-عملی بود.

روش

طرح پژوهش، از نوع علی مقایسه‌ای بود. جامعه‌ی آماری پژوهش بیماران مبتلا به اختلال‌های افسردگی اساسی، اضطراب فراگیر و وسوسات فکری-عملی (۱۸ تا ۶۰ ساله) مراجعه کننده به کلینیکهای خصوصی روان‌پزشکی شهرستان قم و همچنین افراد عادی ساکن این شهر در سال ۹۶-۹۷ بود. از این جامعه، ۱۶۰ نفر (۴۰ نفر در هر گروه) به شیوه‌ی نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و بعد از اعمال ملاک ورود و خروج، در چهار گروه اختلال افسردگی اساسی (۳۴ زن، ۶ مرد)، اختلال اضطراب فراگیر (۲۵ زن، ۱۵ مرد)، اختلال‌های وسوسات فکری-عملی (۲۵ زن، ۱۵ مرد) و ۴۰ نفر بهنخار (۲۵ زن، ۱۵ مرد) در نظر گرفته شد. ملاک‌های ورود برای گروه بالینی شامل ابتلا به یکی از اختلال‌های افسردگی اساسی یا اضطراب فراگیر و یا وسوسات فکری-عملی، عدم همبودی و ابتلای

همزمان این سه اختلال، هم چنین نداشتن سایر بیماری‌های روانی و جسمانی شدید، عدم استفاده از داروهای روانپزشکی و مواد در ۶ ماه اخیر به تشخیص روان پزشک بود. معیار خروج از پژوهش، نارضایتی آزمودنی از ادامه همکاری بود. قبل از اجرای پرسشنامه‌ها دو گروه بالینی و عادی از نظر متغیرهای سن، جنس و وضعیت تا هل همتا شدند. در گروه بهنجار نیز به منظور بررسی فقدان هرگونه بیماری روانی جدی مقیاس افسردگی اضطراب استرس (DASS-21) و مصاحبه بالینی ساختار یافته (SCID-I) توسط روان‌شناس بالینی اجرا شد. و سپس آزمودنیها با مقیاس دشواری تنظیم هیجان- مقیاس دشواری تنظیم هیجان^۱ و مقیاس دلبستگی بزرگسال^۲ مورد آزمون قرار گرفتند.

مقیاس دشواری تنظیم هیجان (DERS؛ گرتز و رومر، ۲۰۰۴) با ۳۶ گویه‌ای سطوح نقص و نارسایی تنظیم هیجانی را در شش زمینه عدم پذیرش هیجان‌های منفی، دشواری در انجام رفتارهای هدفمند موقع درماندگی، دشواری در مهار رفتارهای تکانشی موقع درماندگی، دستیابی محدود به راهبردهای اثربخش تنظیم هیجان، فقدان آکاهی هیجانی، و فقدان شفافیت هیجانی می‌سنجد. ویژگی‌های روانسنجی مقیاس دشواری تنظیم در پژوهش‌های خارجی (گرتز، روزنتال، تول، لجوز و همکاران، ۲۰۰۴؛ گرتز و رومر، ۲۰۰۴) و داخلی (بشارت، ۲۰۰۷) مورد تایید قرار گرفته است.

مقیاس دلبستگی بزرگسال (AAI) که با استفاده از مواد آزمون دلبستگی هازن و شیور (۱۹۸۷) ساخته و در مورد نمونه‌های دانشجویی و جمعیت عمومی ایرانی هنچار یابی شده (بشارت، ۲۰۱۳)، یک آزمون ۱۵ سوالی است و سه سبک دلبستگی ایمن، اجتنابی و دوسوگرا را در مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت (حیلی کم = ۱، کم = ۲، متوسط = ۳، زیاد = ۴، خیلی زیاد = ۵) می‌سنجد. ضرایب آلفای کرونباخ پرسش‌های زیر مقیاس‌های ایمن، اجتنابی و دوسوگرا در مورد یک نمونه ($\alpha = ۰.۸۶$ زن، $\alpha = ۰.۶۲$ مرد) برای کل آزمودنی‌ها به ترتیب ۰.۹۱ ، ۰.۸۸ ، ۰.۹۱ ؛ برای زنان ۰.۹۰ ، ۰.۸۷ ، ۰.۹۰ و برای مردان ۰.۹۰ ، ۰.۸۷ و ۰.۸۹ محاسبه شد. پژوهش‌های مختلف، اعتبار و پایایی این مقیاس و خرده مقیاس‌های آن آن را تایید کرده است (بشارت، ۲۰۱۳، ۲۰۱۱).

تجزیه و تحلیل یافته‌ها از طریق تحلیل واریانس چند متغیری (MANOVA)، و آزمون تعقیبی توکی انجام گرفت. داده‌ها با بیست و سومین ویرایش نرم افزار SPSS مورد تحلیل قرار گرفت.

یافته‌ها

جدول ۱ مولفه‌های توصیفی متغیرها را نشان می‌دهد.

جدول ۲: مولفه‌های توصیفی متغیرهای پژوهش به تفکیک گروه‌های پژوهش

متغیر	افراد بهنگار				بیماران افسرده				بیماران فراگیر	اضطراب	بیماران سوسایی	بیماران افسرده
	M	sd	M	sd	M	sd	M	sd				
دشواری تنظیم هیجان	۱۰/۶۶	۱۶/۹۷	۱۱۹/۸۹	۱۶/۲۳	۱۱۸/۸۳	۱۴/۳۸	۷۵/۵۳	۱۵/۶۸				
دلبستگی ایمن	۱۴/۱۲	۴/۱۵	۱۴/۳۹	۳/۱۳	۱۵/۴۸	۲/۶۵	۱۸/۲۵	۴/۵۸				
دلبستگی اجتنابی	۱۲/۴۹	۳/۴۳	۱۳/۱۵	۳/۳۱	۱۳/۱۷	۳/۸	۱۰/۲۱	۳/۷۸				
دلبستگی دوسوگرا	۱۶/۰۲	۳/۴۶	۱۵/۱۵	۴/۲	۱۶/۴	۴/۰۹	۱۲/۶۲	۴/۲۹				

برای بررسی تفاوت بین گروه‌ها پیش‌فرض‌های مربوط بررسی شد. نتایج آزمون باکس که برای هیچ یک از متغیرها معنی‌دار نبود، شرط همگنی ماتریس‌های واریانس/کواریانس ($BOX=36/02$, $F=1/14$, $p=0/27$) و آزمون لوین (جدول ۲) نشان داد که امکان استفاده از تحلیل واریانس چند متغیری وجود دارد.

جدول ۲. نتایج آزمون لوین در مورد پیش‌فرض همسانی واریانس‌ها

متغیر	DF2	DF1	F	Sig
دشواری تنظیم هیجان	۱۵۶	۳	۰/۶۵	۰/۵۸
دلبستگی ایمن	۱۵۶	۳	۱/۱۲	۰/۳۸
دلبستگی اجتنابی	۱۵۶	۳	۰/۲۴	۰/۸۶
دلبستگی دوسوگرا	۱۵۶	۳	۰/۹۸	۰/۴

نتایج نشان داد که اثر اصلی متغیر گروه بر متغیرهای وابسته طبق آزمون‌های معناداری تحلیل واریانس چند متغیری اثر پیلایی، لامبدای ویکلز، اثر هتلینگ گروه و بزرگترین ریشه روی به صورت مشابه با سطح معناداری $0/001$ و $0/003$ و $11/۷۱$ و $۱۸/۶۸$ و $53/۸۷$ و از نظر آماری معنادار است. بر اساس این یافته‌ها می‌توان گفت که بین افراد چهار گروه مورد مطالعه (بیماران افسرده، بیماران اضطراب فراگیر، بیماران سوسایی و افراد بهنگار) در متغیرهای وابسته دشواری تنظیم هیجان، دلبستگی ایمن، دلبستگی اجتنابی و دلبستگی دوسوگرا به صورت مشابه و با سطح معناداری $0/001$ تفاوت وجود دارد. نتایج آزمون تعقیبی توکی نشان داد که میانگین دشواری تنظیم هیجان به صورت معناداری در بین گروه‌های بالینی نسبت به افراد بهنگار بیشتر و این تفاوت معنی‌دار است ($p<0/01$). همچنین نتایج نشان می‌دهد سبک دلبستگی ایمن در بین افراد بهنگار بیشتر از گروه‌های بالینی است که این تفاوت

نیز معنادار است. به علاوه گروه‌های بالینی پژوهش در سبک دلستگی اجتنابی و دوسوگرا میانگین نمرات بالاتری نسبت به گروه بهنجار دارند که تفاوت بین آن‌ها معنادار است. اما تفاوت معنی داری بین گروه‌های بالینی در سبک‌های دلستگی نایمن مشاهده نمی‌شود ($p > 0.01$).

جدول ۴. خلاصه‌ی نتایج آزمون پیگیری توکی

Sig.	تفاوت میانگین (۲-۱)	گروه ۱	متغیر
.0001	-12/23	اضطراب فراگیر	دشواری تنظیم
.0004	-12/17	وسواسی	هیجان
.0001	31/13	بهنجار	افسردگی
.099	1/06	وسواسی	
.0001	44/36	بهنجار	دلستگی اینمن
.0001	43/29	بهنجار	
.099	-0/26	اضطراب فراگیر	
.041	-1/35	وسواسی	افسردگی
.0001	-4/12	بهنجار	
.06	-1/09	وسواسی	دلستگی اجتنابی
.0001	-3/85	بهنجار	
.01	-2/77	بهنجار	وسواسی
.085	-0/65	اضطراب فراگیر	دلستگی دوسوگرا
.084	-0/66	وسواسی	
.003	2/28	بهنجار	
.099	-0/01	وسواسی	
.0002	2/94	بهنجار	
.0002	2/95	بهنجار	وسواسی
.077	0/87	اضطراب فراگیر	
.098	-0/37	وسواسی	افسردگی
.0001	3/4	بهنجار	
.051	-1/24	وسواسی	اضطراب فراگیر
.003	2/53	بهنجار	
.0001	3/77	بهنجار	وسواسی

بحث و نتیجه گیری

هدف مطالعه‌ی حاضر مقایسه‌ی دشواری تنظیم هیجان و سبک‌های دلستگی در بیماران مبتلا به افسردگی اساسی، اضطراب فراگیر، سوساس و جمعیت بهنجار بود. نتایج نشان داد که بین گروه‌های بالینی با جمعیت بهنجار در نمره کل دشواری تنظیم هیجان تفاوت معنی داری وجود دارد. به این صورت که افراد گروه‌های بالینی در مقایسه‌ی با افراد گروه بهنجار، دشواری‌های بیشتری در تنظیم هیجان‌ها نشان می‌دادند. علاوه بر این، در مقایسه‌ی بین گروه‌های بالینی تفاوت معنی دار و نمرات بالاتری در دشواری تنظیم هیجان در افراد مبتلا به سوساس و اضطراب فراگیر در مقایسه با افراد افسرده مشاهده شد. گرچه پیشینه‌ی پژوهشی اندکی در زمینه‌ی بررسی تفاوت این سازه‌ها بین بیماران دچار اختلالات روانی وجود دارد با این حال می‌توان نتایج آن را با تعدادی از پژوهش‌های مرتبط (آلدائو و نولن-هوکسما، ۲۰۱۲؛ بشارت و همکاران، ۲۰۱۳؛ بشارت و فرهمند، ۲۰۱۷؛ رنجبری و همکاران، ۲۰۱۷؛ هافمن و همکاران، ۲۰۱۲؛ آرباتزودیس و همکاران، ۲۰۱۷) همسو دانست.

در تبیین این یافته‌ها می‌بینیم که، مدل دشواری تنظیم هیجان در مورد نحوه‌ی شکل گیری اختلال‌های هیجانی معتقد است زمانی که فرد با موقعیت هیجانی مواجه می‌شود با توجه به سبک عاطفی شخصی اش، عواطف مثبت و منفی در او ایجاد می‌شود. در صورت تجربه‌ی عاطفی منفی، اگر فرد دچار دشواری تنظیم هیجان باشد این مساله او را مستعد اختلال‌های هیجانی می‌کند. در نتیجه هسته‌ی اصلی ایجاد اختلالات عاطفی و اضطرابی، دشواری تنظیم هیجان‌های منفی است که متقابلاً بر تنظیم هیجان‌های مثبت نیز تاثیر می‌گذارد (هافمن و همکاران، ۲۰۱۲). در فرآیند تنظیم هیجان فرد می‌تواند اختلال‌های روانی می‌شوند (آلدائو و نولن-هوکسما، ۲۰۱۲؛ بشارت و فرهمند، ۲۰۱۷؛ رنجبری و همکاران، ۲۰۱۷). هم چنین باورهایی که افراد در مورد هیجان‌های منفی دارند باعث فرونشانی و همکاران، ۲۰۱۷) اجتناب از این هیجان‌ها می‌شود و فرونشانی یا اجتناب راهبردهای مقابله ناکارآمد هستند که با ایجاد اضطراب و افزایش افکار ناراحت کننده، مجدداً حالت هیجانی منفی را که فرد در حال اجتناب از آن بود افزایش می‌دهند و درنهایت با تکرار این چرخه، فرد مستعد ابتلا به اختلال‌های روانشناسی می‌شود (ترن و ریمز، ۲۰۱۷).

در تبیین این یافته که افراد مبتلا به سوساس و اضطراب فراگیر در مقایسه با افراد افسرده نمرات بالاتری در دشواری تنظیم هیجان داشتند می‌توان گفت که مجموعه‌ی نشانه‌های سوساس مثل شستشو، چک

کردن، شک و تردید، افکار وسوسی و احتکار، با فهم ضعیف هیجان‌ها و فقدان شفافیت هیجانی مرتبط هستند. استفاده‌ی طولانی مدت و انعطاف ناپذیر از بازداری هیجانی که از مولفه‌های دشواری تنظیم هیجان است مانع این می‌شود که فرد یاد بگیرد محرك منع تهدید نیست و نباید به آن پاسخ داد. این بازداری، شدت افکار مزاحم و پاسخ‌های رفتاری در مورد محرك را افزایش می‌دهد (فرگاس و باردین، ۲۰۱۴).

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که بیماران مبتلا به اختلال افسردگی اساسی، اضطراب فراگیر و وسوس در مقایسه با افراد عادی سبک دلبلستگی نایمین بیشتر و سبک دلبلستگی ایمین کمتری دارند، اما تفاوت معنی داری بین گروه‌های بالینی در نوع دلبلستگی نایمین (اجتنابی، دو سوگرا) مشاهده نشد. این نتایج به طور کلی با مبانی نظری دلبلستگی و پژوهش‌های پیشین (اسبورن و همکاران، ۲۰۱۲؛ بشارت و همکاران، ۲۰۱۴؛ جینایو و همکاران، ۲۰۱۲؛ مارگانسکا و همکاران، ۲۰۱۳) همسو است. به نظر می‌رسد. افراد دارای سبک دلبلستگی ایمین با استفاده از مکانیسم‌های دفاعی رشد یافته‌اند و مدیریت صحیح هیجان‌ها در برابر آسیب‌های روانی گوناگون محافظت می‌شوند (دوزیر و همکاران، ۲۰۰۸؛ رنجبری و همکاران، ۲۰۱۷)، در حالی که طبق مبانی نظریه‌ی دلبلستگی، سبک دلبلستگی نایمین با ایجاد ترس و نگرانی از جدایی از نگاره‌ی دلبلستگی، باعث می‌شود که فرد با ترس، خشم و به ویژه غم و اندوه واکنش نشان دهد؛ واکنش‌هایی که زمینه گوشه‌گیری و قطع ارتباط وی با دیگران را فراهم می‌کند. نگرانی فزاینده درباره‌ی از دست دادن روابط می‌تواند به نگرانی در ارزیابی اجتماعی در تعامل‌های اجتماعی بیانجامد که از منابع اصلی اضطراب است (هادسون و ربی، ۲۰۰۴). به علاوه، یکی از خصوصیات افراد اضطرابی، تفکر فاجعه‌نمایی و تعمیم دهی بیش از حد است. این خصوصیت باعث می‌شود نگرانی به سایر موقعیت‌ها که به ارتباط با دیگران مربوط می‌شود تعمیم یافته و با تفکرات فاجعه‌نمایی از جمله نگرانی در مورد سلامت، مرگ و بیماری عزیزان همراه شود (لیهی و همکاران، ۲۰۱۱). دلبلستگی نایمین همچنین ممکن است مشکلاتی در راهبردهای سازش یافته مقابله در برخورد با عوامل استرس زای زندگی ایجاد می‌کند. راهبردهای سازش نایافته مقابله با استرس می‌توانند به تدریج زمینه ابتلای فرد به اضطراب و افسردگی را فراهم سازند (بروماریو و همکاران، ۲۰۱۳). افراد دارای سبک‌های دلبلستگی متفاوت، در روابط بین شخصی رفتارهای متفاوتی از خود بروز می‌دهند. افراد نایمین با داشتن مشکلات بین شخصی، رفتارهایی از خود نشان می‌دهند که به ایجاد استرس بیشتر کمک می‌کنند؛ واکنش‌هایی که می‌توانند به سهم خود نشانه‌های افسردگی و اضطراب ایجاد کنند (بشارت و همکاران، ۲۰۱۴؛ جیانو و همکاران، ۲۰۱۲). سبک‌های دلبلستگی در

بستر سبک‌های فرزندپروری منجر به شکل گیری اعتقادات وسوسایی در بزرگسالی می‌شوند. سبک‌های دلبستگی نایمن، در بستر روابط خشک و سرد دوره‌ی کودکی، دو جنبه‌ی اصلی وسوسات (مسؤولیت پذیری بیش از حد/ برآورد تهدید و کمال گرایی/ عدم اطمینان) را پایه‌ی ریزی می‌کنند. به این صورت که داشتن والدین سلطه‌گر یا سهل‌گیر این ادراک را در کودک ایجاد می‌کنند که دیگران پاسخگوی نیازهای او نیستند. در این شرایط، شناخت فرد در مورد خود و دیگران دچار تحریف می‌شود؛ تحریفی که نوعی آسیب پذیری شناختی برای وسوسات محسوب می‌شود. بنابراین، نیاز به حمایت به شکل کمال گرایی افراطی و نیاز به کامل بودن در روابط اجتماعی برای دریافت پذیرش و حمایت همسالان و والدین بروز پیدا می‌کند تا فرد به این اطمینان برسد که ناکامی هرگز رخ نمی‌دهد. کمال گرایی و حسن مسؤولیت پذیری بیش از حد، هسته‌ی اصلی ویژگی‌های وسوساتی هستند (یاربرو و همکاران، ۲۰۱۳).

پژوهشگران از تمامی شرکت‌کننده‌ها و جناب آقای دکتر محمد ربیعی (روانی‌شناس) که امکان عملی شدن این پژوهش را فراهم آورده‌اند کمال تشکر و قدردانی را دارند.

References

- Aldao, A., & Nolen-Hoeksema, S. (2012). When are adaptive strategies most predictive of psychopathology?. *Journal of Abnormal Psychology*, 121, 276-281.
- Aldao, A., Nolen-Hoeksema, S., & Schweizer, S. (2010). Emotion regulation strategies across psychopathology: A meta-analytic review. *Clinical Psychology Review*, 30, 217-237.
- American Psychiatric Association. (2013). *Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders* (5th ed.). Washington, DC: American Psychiatric Association.
- Arabatzoudis, T., Rehm, I. C., Nedeljkovic, M., & Moulding, R. (2017). Emotion regulation in individuals with and without trichotillomania. *Journal of Obsessive-Compulsive and Related Disorders*, 12, 87-94.
- Besharat, M. A. (2007). *Psychometric properties of the Difficulties in Emotion Regulation Scale*. Unpublished research report. Tehran: University of Tehran. (Persian)
- Besharat, M. A. (2011). Development and validation of Adult Attachment Inventory. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 30, 475-479.
- Besharat, M. A. (2013). Adult Attachment Inventory: Questionnaire, instruction and scoring. *Developmental Psychology*, 35, 317-320. (Persian)
- Besharat, M. A., & Farahmand, H. (2017). The mediating role of difficulties in emotion regulation on the relationship between attachment pathologies and depression/anxiety symptoms. *Thought and Behavior in Clinical Psychology*, 44, 7-16. (Persian)
- Besharat, M. A., Zahedi TAjrishi, K., & Noorbala, A. A. (2013). Alexithymia and emotion regulation strategies in patients with somatization, anxiety disorders, and normal individuals: A comparative study. *Contemporary Psychology*, 16, 3-16.
- Blalock, D. V., Kashdan, T. B., & Farmer, A. S. (2016). Trait and daily emotion regulation in social anxiety disorder. *Cognitive Therapy and Research*, 40, 416-425.
- Brumariu, L. E., Obsuth, I., & Lyons-Ruth, K. (2013). Quality of attachment relationships and peer relationship dysfunction among late adolescents with and without anxiety disorders. *Journal of Anxiety Disorders*, 27, 116-124.
- Carl, J. R., Soskin, D. P., Kerns, C., & Barlow, D. H. (2013). Positive emotion regulation in emotional disorders: A theoretical review. *Clinical Psychology Review*, 33, 343-360.
- D'Avanzato, C., Joormann, J., Siemer, M., & Gotlib, I. H. (2013). Emotion regulation in depression and anxiety: examining diagnostic specificity and stability of strategy use. *Cognitive Therapy and Research*, 37, 968-980.

- De la Cruz, L. F., Landau, D., Iervolino, A. C., Santo, S., Pertusa, A., Singh, S., & Mataix-Cols, D. (2013). Experiential avoidance and emotion regulation difficulties in hoarding disorder. *Journal of Anxiety Disorders*, 27, 204-209.
- De la Torre-Luque, A., Bornas, X., Balle, M., & Fiol-Veny, A. (2016). Complexity and nonlinear biomarkers in emotional disorders: a meta-analytic study. *Neuroscience & Biobehavioral Reviews*, 68, 410-422.
- Doron, G., Moulding, R., Nedeljkovic, M., Kyrios, M., Mikulincer, M., & Sar-El, D. (2012). Adult attachment insecurities are associated with obsessive compulsive disorder. *Psychology and Psychotherapy: Theory, Research and Practice*, 85, 163-178.
- Dozier, M., Stovall-McClough, K. C., & Albus, K. E. (2008). Attachment and psychopathology in adulthood. In J. Cassidy & P. R. Shaver (Eds.), *Handbook of Attachment: Theory, Research, and Clinical Applications* (pp. 718-744). New York: Guilford Press.
- Fergus, T. A., & Bardeen, J. R. (2014). Emotion regulation and obsessive-compulsive symptoms: A further examination of associations. *Journal of Obsessive-Compulsive and Related Disorders*, 3, 243-248.
- Gillath, O., Bunge, S. A., Shaver, P. R., Wendelken, C., & Mikulincer, M. (2005). Attachment-style differences in the ability to suppress negative thoughts: exploring the neural correlates. *Neuroimage*, 28, 835-847.
- Goldberg, X., Cardoner, N., Alonso, P., Lopez-Sola, C., Real, E., Hernández-Ribas, R., ... & Soriano-Mas, C. (2016). Inter-individual variability in emotion regulation: Pathways to obsessive-compulsive symptoms. *Journal of Obsessive-Compulsive and Related Disorders*, 11, 105-112.
- Gratz, K. L., & Roemer, L. (2004). Multidimensional assessment of emotion regulation and dysregulation: Development, factor structure, and initial validation of the difficulties in emotion regulation scale. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 26, 41-54.
- Gratz, K. L., Rosenthal, M. Z., Tull, M. T., Lejuez, C. W., & Gunderson, J. G. (2006). An experimental investigation of emotion dysregulation in borderline personality disorder. *Journal of Abnormal Psychology*, 115, 850-855.
- Hazan, C., & Shaver, P. R. (1987). Romantic love conceptualized as an attachment process. *Journal of Personality and Social Psychology*, 52, 511-524.
- Hofmann, S. G., Sawyer, A. T., Fang, A., & Asnaani, A. (2012). Emotion dysregulation model of mood and anxiety disorders. *Depression and Anxiety*, 29, 409-416.
- Hudson, J. L., & Rapee, R. M. (2001). Parent-child interactions and anxiety disorders: An observational study. *Behaviour Research and Therapy*, 39, 1411-1427.
- Jinyao, Y., Xiongzhao, Z., Auerbach, R. P., Gardiner, C. K., Lin, C., Yuping, W., & Shuqiao, Y. (2012). Insecure attachment as a predictor of depressive and anxious symptomatology. *Depression and Anxiety*, 29, 789-796.
- Joormann, J., & Stanton, C. H. (2016). Examining emotion regulation in depression: a review and future directions. *Behaviour Research and Therapy*, 86, 35-49.
- Kircanski, K., LeMoult, J., Ordaz, S., & Gotlib, I. H. (2017). Investigating the nature of co-occurring depression and anxiety: Comparing diagnostic and dimensional research approaches. *Journal of Affective Disorders*, 216, 123-135.
- Leahy, R. L., Holland, S. J., & McGinn, L. K. (2011). *Treatment Plans and Interventions for Depression and Anxiety Disorders* (2th ed.). New York, NY: Guilford press.
- Marganska, A., Gallagher, M., & Miranda, R. (2013). Adult attachment, emotion dysregulation, and symptoms of depression and generalized anxiety disorder. *American Journal of Orthopsychiatry*, 83, 131.
- Mueller, T. I., Leon, A. C., Keller, M. B., Solomon, D. A., Endicott, J., Coryell, W., ... & Maser, J. D. (1999). Recurrence after recovery from major depressive disorder during 15 years of observational follow-up. *American Journal of Psychiatry*, 156, 1000-1006.
- Nielsen, S. K. K., Lønfeldt, N., Wolitzky-Taylor, K. B., Hageman, I., Vangkilde, S., & Daniel, S. I. F. (2017). Adult attachment style and anxiety—The mediating role of emotion regulation. *Journal of Affective Disorders*, 218, 253-259.
- Oshri, A., Sutton, T. E., Clay-Warner, J., & Miller, J. D. (2015). Child maltreatment types and risk behaviors: Associations with attachment style and emotion regulation dimensions. *Personality and Individual Differences*, 73, 127-133.
- Ranjbari, T., Besharat, M. A., & Pourhosein, R. (2017). The Mediating Role of Defense Mechanisms in the Relationship Between Attachment Pathologies and the Symptoms of Depression and Anxiety. *Developmental Psychology*, 53, 15-27. (Persian)
- Shihata, S., McEvoy, P. M., Mullan, B. A., & Carleton, R. N. (2016). Intolerance of uncertainty in emotional disorders: What uncertainties remain?. *Journal of Anxiety Disorders*, 41, 115-124.

- Stern, M. R., Nota, J. A., Heimberg, R. G., Holaway, R. M., & Coles, M. E. (2014). An initial examination of emotion regulation and obsessive compulsive symptoms. *Journal of Obsessive-Compulsive and Related Disorders*, 3, 109-114.
- Tibi, L., van Oppen, P., van Balkom, A. J. L. M., Eikelenboom, M., Rickelt, J., Schruers, K. R. J., & Anholt, G. E. (2017). The long-term association of OCD and depression and its moderators: A four-year follow up study in a large clinical sample. *European Psychiatry*, 44, 76-82.
- Tran, L., & Rimes, K. A. (2017). Unhealthy perfectionism, negative beliefs about emotions, emotional suppression, and depression in students: A mediational analysis. *Personality and Individual Differences*, 110, 144-147.
- Wang, C., Zhang, J., Li, J., Zhang, N., & Zhang, Y. (2011). Attribution retraining group therapy for outpatients with major depression disorder, generalized anxiety disorder, and obsessive-compulsive disorder: a pilot study. *Journal of Biomedical Research*, 25, 348-355.
- Waters, A. M., Forrest, K., Peters, R. M., Bradley, B. P., & Mogg, K. (2015). Attention bias to emotional information in children as a function of maternal emotional disorders and maternal attention biases. *Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry*, 46, 158-163.
- Wittchen, H. U., Jacobi, F., Rehm, J., Gustavsson, A., Svensson, M., Jönsson, B., ... & Fratiglioni, L. (2011). The size and burden of mental disorders and other disorders of the brain in Europe 2010. *European Neuro Psychopharmacology*, 21, 655-679.
- Yap, K., Mogan, C., & Kyrios, M. (2012). Obsessive-compulsive disorder and comorbid depression: the role of OCD-related and non-specific factors. *Journal of Anxiety Disorders*, 26, 565-573.
- Yarbro, J., Mahaffey, B., Abramowitz, J., & Kashdan, T. B. (2013). Recollections of parent-child relationships, attachment insecurity, and obsessive-compulsive beliefs. *Personality and Individual Differences*, 54, 355-360.

Journal of
Thought & Behavior in Clinical Psychology
Vol. 12 (No. 47), pp. 77-88, 2018

Emotion regulation difficulties and attachment styles in patients and normal samples

Besharat, Mohammad Ali
University of Tehran, Tehran, Iran
Ranjbar Shirazi, Farzane
University of Tehran, Tehran, Iran
Hafezi, Elahe
University of Tehran, Tehran, Iran
Ranjbari, Tohid
University of Tehran, Tehran, Iran

Received: 11.12.2017

Accepted: 17.02.2018

Emotion regulation difficulties and attachment styles play an important role in the formation of depressive, anxious and obsessive-compulsive disorders. The purpose of the present study was to compare difficulties in emotion regulation and attachment styles in people with major depression, generalized anxiety disorder, obsessive compulsive disorder, and normal individuals. For this purpose, 160 participants (40 depressed patients, 40 anxious patients, 40 obsessive-compulsive patients, 40 normal individuals) were selected by purposive sampling method in a causal-comparative study and were evaluated in terms of emotion regulation difficulties and attachment. The results of MANOVA and Tukey test showed that there was a significant difference between the clinical groups with normal individuals in total score of emotion regulation difficulty and attachment styles. The results also revealed a significant difference of emotion regulation difficulties between anxious/depressed patients and obsessive-compulsive patients. No statistically significant difference was found between the attachment styles of clinical groups. The results of the present study could be used in diagnosis and differentiate among these three high prevalent comorbid disorders. The findings could be used in preventive and therapeutical programs for emotional problems.

Keywords: emotion regulation, attachment, depression, anxiety, obsessive compulsive disorder

Electronic mail may be sent to: besharat@ut.ac.ir